

interessante og nyttige og for deres Medborgere maatte endog særdeles tjenlige Praxis, eller at undergive sig dette Forhold til Amtmanden og den Besværlighed, det kan være forbunden med den udvidede Praxis for smitsomme Sygdomme, synes mig ikke ganske billigt og heller ikke i Landmandens velforstaede Interesse. Jeg erkjender gjerne, at det i Resultatet, især i den første Tid, neppe vil blive af særdeles megen Betydning, om det ene eller andet sættes i Loven; men jeg tør holde mig overbevist om, at det ikke blot er billigere og liberalere, men i det Hele mere correct at blive staaende ved Udvalgets Forslag til den omhandlede § 1. Jeg forbigaaer alle de nærmest derpaa følgende Forslag, mod hvilke jeg paa Udvalgets Vegne Intet skal erindre; men naar de ærede Forslagsstillere til § 3, Edre Pasfus, have stillet et Forslag — jeg taler naturligvis ikke om det Forslag, der gaaer ud paa at sætte „Gieren“ istedetfor „han“, thi det er utvivlsomt en Forbedring — idet de mene, at den omhandlede Pasfus i Udvalgets Forslag til Loven, der gaaer ud paa, at Dyrslægen, naar Gieren vægrer sig ved at underskrive Protokollen og derved vægrer sig ved at efterkomme Dyrslægens Paalæg i det Offentliges formeentlige Interesser, skal tilkalde Sognefogden, som ved en Tilførsel til Protokollen skal give Gieren Tilhold om at efterkomme de givne Forskrifter, indtil de forandres eller ophæves af Politimesteren, rettest burde udgaae, saa maa jeg tilstaae, at jeg har stor Betænkelse derved. Den hele Lov er af stor og indgribende Betydning; forsaavidt den Ulykke skulde ramme vort Land, som allerede har hjemstødt nærliggende Steder i et høist sørgeligt Omfang, en af disse Calamiteter, som Dvægpæst eller desl., da er det ganske vist, at netop denne Pasfus kan være af den allerførste praktiske Betydning, medens det ikke vil indlyse for mig, at der er nogen sær Betænkelse ved at lade den blive staaende, endogsaa af de Hensyn, som den ærede første Forslagsstiller udhævede, især dersom man følger det Bink, der sidst blev givet af den ærede Minister, at forandre Ordet „skal“ om Sognefogden til „kan“, hvorved Udvalget ingen Betænkelse har. Det er kun i disse

to Poster, at det forekommer mig, at det kunde være ikke vel overveiet at forlade Udvalgets Forslag og antage de ærede Forslagsstilleres. Jeg skal imidlertid ganske henstille det til Forsamlingen. Med Hensyn til Slutningen af § 4 og den Bemærkning, den ærede Minister i Forbigaaende gjorde om den der indskudte Parentes, skal jeg kun anføre, at det fra Udvalgets Side upaatvivleligt vil blive iagttaget ved Sagens tredje Behandling, at denne Parentes gaaer ud:

Indenrigsministeren: Der er adskillige af de Forslag, der ere stillede af flere ærede Medlemmer, som svare til, hvad der ogsaa af mig blev ytret ved første Behandling, og som jeg forsaavidt naturligvis ikke kan andet end slutte mig til. Jeg regner dertil navnlig Forslaget til, at der i Begyndelsen af § 1, hvor det hedder, at examinerede Dyrslæger „skulle“ forsaavidt de ville befatte sig med Behandlingen af smitsomme Sygdomme hos Gnuksdyrene, forsynes med en Protokol — at der her skulde gjøres en Forandring, hvorefter det skulde hedde: Alle examinerede Dyrslæger „der agte at benytte sig af deres Net til at praktisere“ o. s. v. Det stemmer ganske med, hvad der fra flere Sider er blevet ytret ved første Behandling. Det Samme gjælder f. Ex. om det Forslag, der er stillet med Hensyn til Slutningen af § 2, hvorefter det ikke skulde være en ufravigelig Regel, at en Dyrslæge paa det Offentliges Vegne skal være tilstede ved hvert Heste- og Dvægmarked, men Regelen skal formuleres i Lighed med, hvad der nu gjælder efter Forordningen af 1806, at der gives Amtmanden Bemyndigelse i saa Henseende til, naar han finder det nødvendigt, at træffe en saadan Foranstaltning.

Derimod er der stillet et andet Forslag, som, om jeg saa maa sige, er af en mere gennemgribende Natur, og med Hensyn til hvilket jeg dog vil gjøre det ærede Medlem, der nærmest er Forslagsstillernes Ordfører i Aften, opmærksom paa, at det forekommer mig at ville faae større Indflydelse paa Loven, hvis det antages, end de ærede Forslagsstillere